

CUPRINS

1. Împărăția lui Dumnezeu.....	pag. 2
2. Lucruri cu privire la Isus.....	pag. 18
3. Nașterea din nou.....	pag. 19
4. Chipul lui Dumnezeu - Rода Duhului.....	pag. 23

ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR - ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU

1. Ce este această Împărăție, care este natura Ei? Este diferită de ceea ce numim noi astăzi „Lumea”?

2. Cine se află în această Împărăție și unde se află ea? Care sunt lucrurile din Împărăție? După ce lucruri trebuie să umblăm? (Să umblați după lucrurile de sus... Coloseni 3:1, 2)

3. Care este standardul acestei Împărății?

4. Cum se poate vedea și cum se poate intra în Ea? Sunt criteriile clare de admitere în această țară, sau se intră doar prin mila lui Dumnezeu? Cine e la ușa Ei? Este o cale, sau mai multe? (Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte. Proverbe 16:25) Dacă este una, care este aceasta, o găsim descrisă și bine definită în Biblie? (Isus i-a zis: „Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Ioan 14:6)

5. Te-ai gândit că această Împărăție are legi privitoare la noul mod de viață? Care sunt aceste legi? Poți să intri fără să cunoști și să accepți legile care guvernează această Împărăție? Poți intra fără să închei un contract/legământ?

6. Când vor trebui aplicate? Aici încă de acum, sau doar după ce vom pleca de pe acest pământ?

7. Care sunt criteriile pe care le are Dumnezeu după care alege pe cei puțini, din cei mulți chemați?

8. Are El un standard de perfecțiune la care vrea să ne aducă? Care este nivelul la care trebuie să ne aducă pentru a avea garanția că acolo nimeni nu va mai încălca standardul acestei Împărății? (Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună. Apocalipsa 21:27)

9. Care sunt cerințele pentru a deveni cetățean al Împărăției cu drepturi depline (pentru a face parte din cei aleși)?

Împărăția Cerurilor Poate mulți am vrea să cunoaștem ce a fost și ce se întâmplă undeva, acolo, în univers, dar observăm că suntem limitați să știm doar ceea ce Dumnezeu a găsit de cuviință să ne arate. Aceste informații le găsim doar în Sfânta Scriptură. Ea ne relatează că există un teritoriu numit „Împărăția Cerurilor”, Împărăție în care domnește voia lui Dumnezeu.

Privind la istoria omenirii, primii oameni creați de Dumnezeu, au fost făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. (La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Geneza 1:1; Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:27) Omul a fost conceput de Dumnezeu să trăiască în Împărăția Sa, dar au fost înșelați de Satan și au căzut, pierzându-și locul și destinul dat de Creator.

Pentru a-l reabilita pe om, Dumnezeu a pregătit pentru oricine dorește, un plan de salvare, în așa fel încât omul să poată învinge răul și pe Satan, să se califice pentru Împărăția Sa. (Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și

crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. Ioan 5:24)

Fiul Său ne spune că Împărăția Cerurilor este o taină pentru oameni și că ea este descoperită celor care o caută după cerințele stabilite de Dumnezeu. (Isus le-a răspuns:... vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor... Matei 13:11). Ea trebuie căutată ca pe o comoară de mare preț.

Mulți oameni nu reușesc să o descopere pentru că o caută într-un mod greșit. Dacă încep să fac cercetări despre Dumnezeu, despre sfințenia Lui, despre tot ce este scris în Biblie despre Împărăția Cerurilor și mă opresc aici, fără să recunosc că mă aflu sub domnia **duhului** care lucrează în fii neascultării și să doresc fierbinte să schimb standardul vechi, nu voi reuși să cunosc taina Împărăției. (Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Efeseni 2:1)

Trebuie să înțeleg că cercetarea mea nu trebuie să fie de natură intelectuală (nu este nevoie de inteligență), ci trebuie să fie o cercetare amănunțită a moralității mele. De aceea această Împărăție este ascunsă de cei „**înțelepți**” pentru că ei se așteaptă să se adreseze minții lor și vor să o înțeleagă prin intelectul lor. Dacă dorim să vedem această Împărăție Cerească, nu putem să ajungem la aceasta decât prin acceptarea legilor care guvernează în Ea, prin recunoașterea autorității lui Dumnezeu.

Scriptura nu ne vorbește de un loc fizic de pe pământ unde se află Împărăția lui Dumnezeu, dar ne arată că, în acolo unde acționează legile lui Dumnezeu acolo este și Împărăția Lui. (Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile. Nu se va zice: „Uite-o aici” sau: „Uite-o acolo!” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru. Luca 17:20, 21)

Împărăția Sa este curată, sfântă, un loc al păcii, al neprihănirii și al bucuriei. Este opusul Împărăției lumii, este o Împărăție caracterizată de neprihănire, pace și bucurie. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17) Este în contrast cu lumea care este caracterizată de pofte murdare, iubirea de sine/egoism, de răutate.

Așa cum împărățiile pământești au stăpâni, tot așa și această Împărăție cerească are un Stăpân, care este conducătorul acestei Împărății. El a întocmit Constituția acestei Împărății, care conține toate legile necesare guvernării ei. Nimeni nu a participat la sfatul Lui, nimeni nu a adus și nu are dreptul să aducă amendamente la aceste legi care sunt fără cusur/perfecte. Putem observa această perfecțiune, când privim la legile date pentru funcționarea universului, care nu au schimbare. Nu există nici o posibilitate ca cineva să poată aduce modificări la hotărârile lui Dumnezeu.

Împărăția lui Dumnezeu este caracterizată de neprihănire/dreptate de pace și

de dragoste, acestea fiind trăsături ce definesc Împărăția. O să observăm că aceste trăsături îl definesc și pe Conducătorul acesteia. Scriptura ni-L descrie ca fiind Împăratul păcii și al neprihănirii. (Este întâi „Împărat al neprihănirii” apoi și „Împărat al Salemului” adică „Împărat al păcii”; Evrei 7:1, 2) Mai este descris ca fiind plin de bunătate, îndelung răbdător, milostiv, îndurător. (Domnul este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și plin de bunătate. Psalmi 145:8);

Un lucru important de remarcat este că în această Împărăție cetățenii ei au aceleași trăsături cu ale Împăratului lor. (Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său. Geneza 1:27; I-a hotărât... să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați. Romani 8:29)

Dacă în lume oamenii au mai multe trăsături, de la coleric la melancolic, în această Împărăție toți sunt foarte asemănători între ei și asemănători cu Stăpânul lor. Cetățenii Împărăției sunt blânzi, ușor de înduplecat, se binecuvântează unii pe alții, nu se mânie, nu se ceartă, nu se dușmănesc, nu se judecă, nu se împotrivesc semenilor lor, nu fac rău la nimeni, trăiesc într-o pace/armonie desăvârșită unii cu alții. Ce însușiri îl caracterizează pe Împărat, acelea îi caracterizează și pe cetățenii din Împărăția Lui. Pentru că El este blând, atunci și cetățenii acestui teritoriu vor fi blânzi, dacă este îndelung răbdător, și ei vor fi îndelung răbdători,...(Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul Lui. Efeseni 4:24)

Ei sunt chemați să nu strice pacea împărăției; de aceea nu se luptă/judecă pentru dreptate. Nu trăiesc în tulburare, în pizmă și ceartă, ci rămân în odihna în care au intrat prin nașterea de sus. (Rămâne, deci, o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Evrei 4:9; Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte. Ioan 14:27)

Împărăția lui Dumnezeu pe Pământ

Putem privi această Împărăție de pe pământ ca fiind o ambasadă a Împărăției Cerurilor. Este fără granițe materiale, și este adusă în inimile cetățenilor ei și nu poate fi văzută cu ochii trupului. (Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.” Luca 17:21; El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui. Coloseni 1:13)

Domnul Isus a fost trimis ca Ambasador ai acestei Împărății, să ne-o aducă și nouă pe pământ împreună cu standardul și cu legile ei. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis. Luca 4:43)

Deci cei ce sunt primiți în ambasada Împărăției sunt chemați să lucreze pentru a deveni ca Conducătorul lor. Astfel, deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeță, cu îndelungă răbdare. Dar mai presus de toate acestea îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii. Coloseni 3:12, 14)

Toți cei ce vor să primească cetățenia acestei țări sunt chemați de

Ambasadorul ei să-I urmeze exemplul de viață pe care a avut-o El cât a trăit pe pământ. (Apoi a zis tuturor: „Dacă voințe cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.” Luca 9:23; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

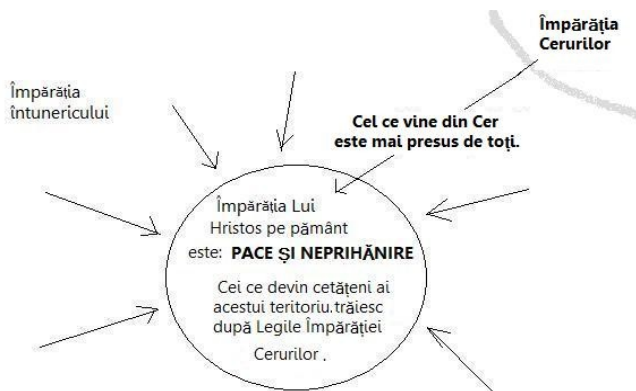
Acest mesaj de al urma, a fost înțeles de cei ce au primit cetățenia acestei țări, care ne îndeamnă la rândul lor, să facem și noi același lucru. (Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos. 1 Corinteni 11:1)

Omul natural/firesc nu are drept de cetățenie în această Împărăție. (Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie... fără nădejde și fără Dumnezeu în lume. Efeseni 2:12)

Datorită prețului plătit pentru răscumpărarea noastră a devenit posibilă intrarea în acest teritoriu și se poate primi drept de cetățenie. (Căci prin El și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh. Așa dar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu. Efeseni 2:18, 19)

El și-a dat viața ca să fie posibil acest lucru. (... să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. Matei 20:28; ...în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13)

Toți cei ce au primit cetățenia țării de sus, au renunțat la lucrurile vechi din țara de jos/lume, au acceptat lucrurile de sus, care sunt pregătite de Dumnezeu pentru ei. Viața nouă este la polul opus vieții vechi și se trăiește după legile Împărăției de sus.

Ei au renunțat la baraca veche și dărăpănată în care au trăit și sau mutat în casa nouă unde toate lucrurile sunt noi. De menționat este faptul că ei nu iau nimic cu ei în noua casă, din lucrurile vechi, din baracă. (V-ați desbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut. Coloseni 3:9, 10)

Trebuie să conștientizăm că această strămutare este în Împărăția lui Dumnezeu și că în ea toate lucrurile sunt noi, în care trebuie să umblăm. Nu are nimic din lume. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (Sau: zidire.) nouă.

Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

Legea de jos, de pe Pământ/Legea Împărăției

Țara de jos/lumea în care ne-am născut natural, are legi care se aplică în teritoriul delimitat de granițele țării. Toate legile au la bază Constituția țării. Ea cuprinde reguli fundamentale după care trebuie să trăiască toți cetățenii ei.

Cu privire la Țara de sus este similar. În ea guvernează Legile Cerului/Cuvântul lui Dumnezeu/Evanghelia Împărăției. Cuvântul Împărăției are caracter veșnic și trebuie păzit în acest teritoriu al Împărăției. (Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Matei 24:35; Cuvântul Domnului rămâne în veac. 1 Petru 1:25)

Aceste legi noi după care trebuie să trăim noua viață, sunt legile care se regăsesc în Împărăția Cerurilor și ne sunt aduse de sus de Cel ce vine din cer și care este mai presus de toți. (El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit **Evanghelia păcii**, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor. Fapte 10:36; Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc. Ioan 12:49)

Cei ce primesc cetățenia sunt chemați să trăiască după legile de sus, să umble după lucrurile de sus din Împărăție. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus... Coloseni 3:1, 2)

Legile Țării în care au intrat și de care aparțin sunt desăvârșite, fiind net superioare celei de jos. Așa că ele au întâietate față de legile Țării de jos. (... facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Matei 6:10)

Dacă o lege a Țării de jos va intra în conflict cu o lege a Împărăției, aplicabilitate va avea legea Împărăției. Pentru a avea o imagine mai clară putem privi legile țării noastre și la legile Uniunii Europene. Dacă o lege a țării noastre intră în conflict cu o lege a Uniunii, în aplicare va avea întâietate legea Uniunii. (Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu. Fapte 4:19)

Putem lua un exemplu în domeniul drepturilor cetățeanului. În Țara de jos/naturală, dacă ți se face o nedreptate, legea țării îți dă dreptul la apărare; acesta fiind un act fundamental al drepturilor omului. Astfel vei putea apela la instituțiile statului pentru a ți se face dreptate.

În Țara de sus, legea este diametral opusă. Ea te obligă să trăiești în pace cu toți oamenii. În cazul în care, dacă se judecă cineva cu tine ca să-ți ia haina, pentru a păstra pacea în inima ta, cât și cu ceilalți, legea Țării de sus îți spune ca să-i lași și cămașa. (Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:40)

La fel se întâmplă și în cazul în care îți ia cu sila ale tale, legea Țării de sus îți spune să nu te împotrivești celui ce ți le ia. (Celuice-ți ia cu sila ale tale, nu i le

cere înapoi. Luca 6:30)

Verificare: În ce Împărăție ne aflăm? În cea de sus, sau în cea de jos? Căror legi le acordăm întâietate? Când ne aflăm în dificultate/conflict la legile cărei țări apelăm?

Justiția în Împărăția lui Dumnezeu Un alt lucru pe care vrem să-l evidențiem este că în Țara de jos există diverse instituții pentru pedepsirea și corectarea celor ce încalcă legea, pe când în Țara de sus aceste instituții sunt inexistente. În Țara de sus nu sunt închisori, nu există justiție, dar nici călcători de lege/Cuvânt.

Cei care primesc cetățenia Țării de sus și sunt strămutați în această ambasadă, trebuie să învețe cât timp sunt pe pământ să biruiască întunericul, pentru că acolo, în Împărăția veșnică nu vor mai fi legi și instituții ca să pedepsească și să corecteze pe cei care nu reușesc să învețe să nu se împotrivescă sub diverse forme, care nu au ajuns la îndelungă răbdare, pe cei care nu s-au lepădat de minciună, mânie, vorbire de rău...

Scopul legii lui Hristos

Legea țării de jos are reguli de conduită, cu pedepse pentru cei ce le încalcă. Un exemplu este în privința hoției. Legea îți spune să nu furi. Dacă vei fura și ești prins va trebui să suporti rigorile legii.

Legea Împărăției lui Hristos este diametral opusă legii de jos, **ea nu are ca scop pedepsirea celui ce greșește** ci scopul ei este să lucreze la desăvârșirea caracterului. (Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc. Voi fiți, deci, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:44, 48)

Cuvintele Împăratului/poruncile lui Hristos care funcționează în ambasada Împărăției **sunt o școală a integrității**, a păcii și a dragostei, lucruri specifice Împărăției de sus. (Purtați-vă sarcinile unii altora, și veți împlini astfel **Legea lui Hristos**. Galateni 6:2) Păzirea acestora formează în om un caracter asemănător cu cel al Împăratului lor.

Duhul Sfânt folosește aceste Cuvinte din Împărăția de sus, pentru a forma în om un caracter asemănător cu al lui Hristos. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Porunca care ne spune să nu ne împotrivim celui ce ne face rău, rodește în noi prin ascultarea de Duhul, îndelunga răbdare, o trăsătură a cetățenilor Împărăției, cât și a Împăratului lor. Această poruncă plus celelalte legate de ea, desăvârșesc caracterul celui ce le pune în practică.

Ea are rolul să ne ajute să creștem în răbdare, nu există o pedeapsă anume pentru nereușită, cum este în cazul furtului. Dacă ai căzut la test și nu ai reușit, îți ceri iertare Domnului și cu ajutorul Duhului Sfânt poate vei reuși la încercarea următoare să nu te împotrivești. (Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și

drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire. 1 Ioan 1:9)

Ținta legii țării de sus nu este să pedepsească, **ci este o școală** pentru a forma cetățeni integri care să ajungă să aibă ca rod, sfințenia, dragostea, cetățeni care să fie după chipul și asemănarea Împaratului lor. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5; Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” bine faceți. Iacov 2:8)

Cei ce primesc cetățenia acestei țări sunt învățați și ajutați de Duhul Sfânt să respecte legea de sus, apoi sunt trecuți prin încercările credinței pentru a obține chipul lui Hristos în ei. (Știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Iacov 1:3) Încercările prin care vor trece nu sunt pentru a fi dați afară ci pentru ai ajuta să ajungă la biruință asupra întinericului. (Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții. Apocalipsa 3:5)

Viata din Împărăție Cum se raportează cetățenii acestei Împărății, la cel care este Împăratul lor? Este un raport de egalitate? Sau de ascultare doar în anumite legi? Unde sunt legi care nu ne convin, care ne aduc pagubă dacă le împlinim, putem să le respingem? Există un contract în care să avem drept de impunere, sau este un contract în care în dreptul nostru sunt numai obligații de a duce la împlinire acel contract; relația este de partener, sau de rob-stăpân?

Tiparul relației pe care trebuie să o avem cu Dumnezeu ne este dat de cetățenii Împărăției cerești respectiv de Domnul Isus și de îngeri. El nu a făcut nimic de la sine, nu a ieșit din cuvântul Tatălui, nu a vorbit nimic de la El. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud. Ioan 5:30)

S-a dezbrăcat de sine însuși luând chip de rob, ca să ne poată fi un exemplu în toate lucrurile, pentru a ne arăta cum se trăiește în Împărăție. (El, cu toate că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. (Filipeni 2:6- 8)

În timpul cât a fost pe pământ a păzit legile Împărăției arătându-ne prin exemplul personal cum se trăiește în această Împărăție. Vom vedea acest lucru și în practica celorlalți cetățeni din Împărăția de sus. Când sunt puși în situația să păzească o lege a Împărăției ei o împlinesc fără ezitare.

Dumnezeu a făcut și a pus toate lucrurile într-o ordine perfectă. Unul din aceste lucruri este legea gravitației, după care funcționează totul în jurul nostru. Dacă pământul s-ar abate puțin de la traiectoria lui, dacă ar ieși din orbita lui, sau soarele s-ar distanța de pământ și nu și-ar mai da căldura lui, ce s-ar întâmpla? Nu trebuie ele să rămână și să împlinescă legile după care au fost puse să funcționeze?

Așa este și cu noi; legile lui Dumnezeu după care trebuie să trăim sunt perfecte, ele ne duc către ținta finală, la desăvârșire. Singura obțiune este să intrăm în această traiectorie impusă de Dumnezeu și aceasta ne va asigura reușita. Orice ieșire din această traiectorie/abatere de la aceste legi perfecte ne vor face să greșim ținta.

Statutul de cetățean al Împărăției lui Hristos implică ascultare. Trebuie să înțelegem că trebuie să trăim în ascultare necondiționată, așa cum a trăit Domnul Isus, având statut de rob, pentru că numai așa se poate desăvârși caracterul nostru. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Vom lua o lege a Împărăției și vom vedea prin exemplul Domnului Isus și al îngerilor cum trebuie aplicată de cetățenii ei.

În Împărăția lumii se aplică legea: dinte pentru dinte, mi-a făcut rău, îi fac și eu rău. În Împărăția lui Dumnezeu, judecător este doar Dumnezeu, nimeni nu are această putere de a judeca, judecata este doar la Dumnezeu.

Această lege nouă, care se aplică în Împărăția lui Dumnezeu este: „**Nu judecați**, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați;” (Matei 7:1, 2)

Cât a trăit pe pământ, Domnul Isus nu a încălcat această poruncă. („Omule” i-a răspuns Isus „cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?” Luca 12:14; În smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Fapte 8:33;)

El a fost supus dreptului Judecător și a împlinit această poruncă până la moarte. (Când era batjocorit, **nu răspundea cu batjocuri**; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Apoi îi avem exemplul pe cetățenii cerului, respectiv oștirea cerească. Unul din ei este îngerul Mihail. **El nu a îndrăznit** să calce această lege a Împărăției. Chiar când a fost vorba de cel mai înverșunat dușman al Împărăției.

(Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, **n-a îndrăznit** să rostească împotriva lui **o judecată de ocară**, ci doar a zis: „Domnul să te mustre! Iuda 1:9)

Același lucru îl putem observa și la ceilalți îngeri. Ei nu îndrăznesc să aducă nici o judecată batjocoritoare la adresa dregătoriilor, atitudine regăsită și la Domnul Isus. (Îngerii, care Sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nici o **judecată** batjocoritoare împotriva lor. 2 Petru 2:11)

Cei ce vor să devină cetățeni trebuie să învețe **frica de Domnul**/să nu îndrăznească să încalce Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că în țara de sus nu vor mai exista instituții de corecție pentru oameni care îndrăznesc să calce legile Împărăției. Numai cei ce învață acest lucru vor fi găsiți vrednici să locuiască în Țara de sus. Trebuie să ajungem să fim temători de Dumnezeu să fim ascultători asemenea lui Avraam. Când a fost pus la încercare el nu a cârțit, nu a negociat, ci doar a împlinit exact așa cum i s-a poruncit să facă. (Îngerul a zis: Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci **știu acum că te temi de Dumnezeu**, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău... pentru Mine. Geneza 22:12)

La fel a fost și Noe, el a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu. (Așa a și făcut Noe: a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu. Geneza 6:22)

Cel ce vrea să ajungă în prezența lui Dumnezeu trebuie să-și facă bine socotelile, să vadă dacă acceptă această condiție obligatorie care este respectată în

Împărăția Cerurilor, respectiv ascultarea necondiționată. (**La aceasta ați fost chemați**; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, **ca să călcați pe urmele Lui**. Petru 2:21, 23; La înfățișare a fost găsit ca un om, **S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte**, și încă moarte de cruce. Filipeni 2:8)

Neascultarea și nesupunerea sunt motive de excludere. Nesupunerea a exclus pe Lucifer, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, apoi pe Adam și după el, pe mulți alții. (Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimii. Fiindcă ai lepădat cuvântul Domnului, te leapădă și El. 1 Samuel 15:23)

Standardul Împărăției

Lucrurile de sus, din Împărăția lui Dumnezeu nu sunt mâncare și băutură ci: **pace, neprihănire și bucurie în Duhul Sfânt**

a. Pacea - Este o Împărăție a păcii

Definiția DEX pentru pace: Lipsă de tulburări, de conflicte, de vrajbă; armonie, împăciuire, înțelegere. A lăsa pe cineva în pace: A nu deranja, a nu tulbura, a nu supăra. A strica pacea = a ajunge la conflict cu cineva.

Una din legile care guvernează în ambasada Împărăției Cerurilor este legea păcii. Cetățenii ei trăiesc într-o pace/armonie desăvârșită unii cu alții, sunt blânzi, ușor de înduplecat, se binecuvântează unii pe alții, nu se vorbesc de rău, nu se mânia, nu se ceartă, nu se dușmănesc, nu se judecă, **nu se împotrivesc semenilor lor**, nu fac rău la nimeni.

Ei nu strică pacea împărăției, nu se luptă/judecă pentru dreptate. (Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte. Ioan 14:27) Ei rămân în odihna în care au intrat prin nașterea de sus. (Rămâne, deci, o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Evrei 4:9)

Când interacționează cu cetățeni ai împărăției întunericului pot apare situații în care să fie nedreptățiți/agresați. Pentru rezolvarea problemelor apărute, ei vor aplica legea Împărăției din care fac parte, care va avea întâietate în fața legii de jos. Vor face tot ce ține de ei ca să nu ajungă la conflict cu cineva și să-și tulbure inima. Ei vor rămâne în această pace care vine prin umblarea după lucrurile de sus. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5)

Ei își aduc cererile doar Împăratului lor și așteaptă supuși decizia Acestuia. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Când e vorba să li se facă dreptate, au o singură posibilitate; să se adreseze Stăpânului lor. Nu au la dispoziție posibilități cum au cetățenii celeilalte împărății,

precum: poliția, instanțele judecătorești, armată, posibilități la care să apeleze.

Dacă sunt nedreptățiți și suferă cu răbdare până când intervine Stăpânul lor să le facă dreptate, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu. (Căci este un lucru plăcut, dacă cineva, pentru cugetul lui față de Dumnezeu, suferă întristare, și suferă pe nedrept. Dar dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu. 1 Petru 2:19, 20)

„Sunteți întristați pentru puțină vreme, *prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre*, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este cercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos. 1 Petru 1:5, 6, 7)

Aceste nedreptăți vor produce pentru cei ce vor rămâne fermi în decizia lor de a nu se împotrivi, îndelunga răbdare, o componentă a roadei a Duhului Sfânt, care este de altfel și o însușire a Împăratului nostru.

Cetățenii Împărăției de sus binecuvântează când sunt blestemați, vor face bine celor ce le fac rău. (Ați auzit că s-a zis: „Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe vrăjmașul tău.” Dar Eu vă spun: **Iubiți** pe vrăjmașii voștri, **binecuvântați** pe cei ce vă blastămă, **faceți bine** celor ce vă urăsc. Matei 5:43, 44)

De aceea când sunt agresați cu ceva (li se ia cu sila haina), ei nu se vor folosi de legile Statului străin. Nu vor folosi regulile acestora. Regula după care trăiesc, este să nu se împotrivescă și să lase ceea ce li se ia cu sila. (Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.; Matei 5:40)

Unul din lucrurile care țin de pacea inimii, este „lipsa instinctului de judecată, de împotrivire și de mânie”. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, **lucrurile**, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele Sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42)

Pentru a ajunge la acest standard, Domnul Isus are învățături ca: nu judecați ca să nu fiți judecați, nu osândiți ca să nu fiți osândiți, dacă îți cere să mergi un km, mergi doi, celui ce-ți cere dăi, nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine, dacă vrea să se judece cu tine să-ți ia haina, dă-i și cămașa, dacă te lovește peste obraz, întoarce-l și pe celălalt, celui ce îți ia cu sila... (Dacă este cu putință, întrucât atârnă de voi, *trăiți în pace cu toți oamenii*. Romani 12:18)

Împăratul păcii își învață supușii să păstreze pacea Împărăției cu orice preț. Această lege a păcii va aduce multă suferință pentru cei ce intră în Împărăția lui Dumnezeu.

Vor fi urăți chiar și de cei din casa lor. Ei vor fi dați chiar și la moarte de cei din Împărăția întunericului. Pentru a nu-și strica pacea și odihna inimii la care au fost chemați, ei trebuie să nu se împotrivescă așa cum au fost învățați. Această pace le păzește inimile și gândurile în Hristos. Nu vor face nimic care să tulbure inima. (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7)

Pacea este un rezultat al muncii și al atitudinii inimii, nu este un produs pe care îl obținem de la Domnul Isus într-un mod supranatural, și aceasta se obține prin

păzirea Legii lui Hristos. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5)

Exemplu: Să privim la o situație conflictuală de intensitate extremă când Domnul Isus a fost prins pentru a fi dat la moarte.

În această situație, avem două manifestări de un contrast izbitor.

Observăm aplicarea legii păcii/a neîmpotrivirii la reprezentantul Împărăției de sus prin lipsa instinctului de împotrivire și pacea din inima Domnului și la polul opus vedem, tulburarea și mânia prezente în ucenicul său, Petru; ca reprezentant al Împărăției de jos.

Nu s-a împotrivit, nu s-a mâniat, s-a lăsat dus la măcelărie ca un miel... (Isus i-a zis: „Prietene, ce ai venit să faci, fă!” Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mâinile pe Isus, și L-au prins. Matei 26:50; Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. Isaia 53:7)

Domnul Isus a avut o inimă plină de pace, în odihnă, care nu a făcut reacție la apariția acestui conflict. Se poate observa ușor lipsa instinctului de împotrivire. Aceasta este natura Împărăției lui Hristos. Domnul Isus a păzit această învățătură a Împărăției de sus, la modul absolut și ne-a învățat și pe noi să trăim la fel ca El. (Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

În schimb Petru, ca reprezentant al Împărăției de jos s-a împotrivit, a lovit, s-a mâniat. Tulburarea, mânia sunt specifice naturii Împărăției întunericului. (Eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Efeseni 2:3; Dar cei răi sunt ca marea înfuriată, care nu se poate liniști. „Cei răi n-au pace” zice Dumnezeu meu. Isaia 57:20)

Cetățenii Împărăției de sus binecuvântează când sunt blestemați, vor face bine celor ce le fac rău. (Ați auzit că s-a zis: „Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe vrăjmașul tău.” Dar Eu vă spun: **Iubiți** pe vrăjmașii voștri, **binecuvântați** pe cei ce vă blastămă, **faceți bine** celor ce vă urăsc. Matei 5:43, 44)

Când sunt prizoniți ei vor urma învățătura și practica Împăratului lor și se vor ruga pentru prizonitori. (**Rugați-vă** pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc. Matei 5:44 Isus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” Luca 23:34)

Observație: Mulți care sunt chemați la această pace a Împărăției vor s-o primească, să se bucure de ea, dar puțini sunt cei ce acceptă regulile care aduc pacea. (Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați... să stăpânească în inimile voastre. Coloseni 3:15; Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Evrei 12:14)

b. Neprihănire - Este o împărăție a neprihănirii

O altă lege care guvernează în Împărăția cerurilor este legea neprihănirii.

Cetățenii ei sunt flămânzi și însetați după neprihănire. Rezultatul păzirii acestei legi va fi pacea și odihna inimii. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: **odihna** și liniștea pe vecie. Isaia 32:17; Să ne grăbim, deci, să intrăm

în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare. Evrei 4:11)

Aici nimeni nu se bucură de nelegiuire, nu fură, (nu lucrează la negru, nu copiază, nu fură softuri), nu vorbesc de rău, nu înșeală, nu folosesc darurile/mita, nu trăiesc în poftele cărnii, **nu poftesc lucrul altuia**.

Este o Împărăție a neprihănirii, în care cetățenii ei au inima curată și nu-și întinează inima cu lucruri murdare. Nu merg la sfatul celor răi, nu pun nimic rău înaintea ochilor lor, își acoperă ochii ca să nu vadă răul (nu iubesc lucrurile din lume/televizorul/internetul lumii) și își astupă urechile ca să nu audă cuvinte setoase de sânge. (Isaia 33:15) Folosesc lucrurile din lume cu mare atenție; internetul îl folosesc strict profesional în mod controlat și filtrat.

Veghează unii asupra altora, veghează să nu fie printre ei vreunul din cealaltă împărăție (lumesc) care să contamineze și să întineze pe ceilalți.

În acest teritoriu, cetățenii ei nu folosesc minciuna. Cetățenii ei nu întăresc prin jurământ o promisiune. Ei folosesc doar adevărul în fiecare moment al vieții lor.

De aceea cuvântul lor „da” va fi da și „nu” va fi nu. Așa că jurământul nu este folosit de cei ce aparțin împărăției. De asemenea ei nu vor folosi jurământul nici când le este cerut de cei din afara împărăției. Vor aplica legea Împărăției din care fac parte și care are întâietate față de lege de jos.

Nimeni nu pofteste ce este al aproapelui său. În teritoriul aparținând Împărăției nu există hoți. De asemenea când lucrează cu cetățenii celeilalte împărății ei nu poftesc și nu își însușesc lucrurile lor (nu folosesc softuri furate/pirate). Nu fură taxele prin munca la negru, ei vor munci doar la lumină.

În interiorul Împărăției darurile/mita sunt interzise, fiind inexistente. În relațiile lor, cetățenii ei nu folosesc mita. (Mita strică inima. Eccleziastul 7:7) Ei nu vor folosi mita nici în afara teritoriului când intră în relații cu cetățenii aparținători ceilulalt terituriu. (Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepti. Exod 23:8)

Poate vei zice în inima ta: Eu nu mă încadrez aici pentru că eu nu primesc daruri/mită, eu doar, dau, la spital pentru operație, la doctor, la asistente și unde este nevoie pentru a mă descurca în lumea aceasta rea. Legea Împărăției însă întărește această lege din vechime și condamnă și pe cei ce dau. (**Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin!** Luca 17:1; Ci mai bine judecați **să nu faceți nimic**, care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire. Romani 14:13)

O altă lege a neprihănirii ne avertizează că în Împărăția lui Dumnezeu este interzisă **vorbirea de rău**. (Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul... Matei 18:10; ...defăimătorii, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. 1 Corinteni 6:10)

Cetățenii ei doar binecuvântează, și nu vorbesc de rău pe nimeni. (Binecuvântați pe cei ce vă blastămă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi. Luca 6:28)

În acest teritoriu toți cetățenii ei sunt foarte atenți ce vorbesc. Nu folosesc glume, cuvinte stricate... (Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit.” Matei 12:36, 37)

Cetățenii ei respectă toate legile țării de jos, legi care nu contravin cu legea Împărăției. Unele din fiind legea fiscală, legea circulației... (Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu. Marcu 12:17)

c. Dragoste - Este o Împărăție a dragostei

Legea generală care guvernează în teritoriul Împărăției, este legea dragostei. (El ne-a izbăvit de sub puterea întinericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui. Coloseni 1:13)

Stăpânul Împărăției este Împărat al dragostei. (Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8; Încolo, fraților, desăvârșiți-vă, trăiți în pace, și **Dumnezeu dragostei și al păcii** va fi cu voi. 2 Corinteni 13:11)

Biserica În acest teritoriu/ambasadă a Împărăției se află Ambasadorul cerului, care se îngrijește cu drag de cetățenii ambasadei. (Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica. Efeseni 5:29)

În Biserică/Trupul lui Hristos, cetățenii ei trăiesc după Legea lui Hristos/legea dragostei: (Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8)

– *Sunt strâns legați unii de alții.* (Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceiace dă fiecare încheitură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste. Efeseni 4:16)

– *Nu trăiesc pentru sine.* (Nici unul nu trăiește pentru sine. Romani 14:7)

– *Sunt mădulare unele altora.* (Tot așa, și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora. Romani 12:5)

– *Fiecare caută folosul altora.* (Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. 1 Corinteni 12:7; Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia. 1 Corinteni 10:24)

– *Se îngrijesc unii de alții.* Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel... ca să nu fie nici o dezbinare în trup: ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele. 1 Corinteni 12:24;

– *Își poartă sarcinile unii altora.* (Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos. Galateni 6:2)

Când intră în contact cu cei din exteriorul Împărăției dragostei, ei vor avea atitudinea Conducătorului lor. (Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri;

căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți. Matei 5:44)

Întrebări pentru cercetare personală:

– Ai căutat această comoară de mare preț, care este Împărăția păcii și a neprihănirii?

– Dacă ai găsit-o, ai vândut tot ca să poți cumpăra comoara?

– Trăiești după legile care guvernează Împărăția?

d. Bucurie în Duhul Sfânt

Bucuria face parte din roada Duhului și o regăsim printre lucrurile din Împărăție. Bucuria este rezultatul lucrării Duhului Sfânt în viața noastră.

Nu poți avea bucuria în Duhul Sfânt, dacă nu ești blând, dacă mânia te tulbură. Nu te înșela cu bucuria pe care ți-o dă lumea. Singura bucurie este cea în Duhul, celelalte sunt temporare și sunt cauzate de diferiți factori. Pe când bucuria în Duhul Sfânt este datorată asculturii de îndemnurile Duhului. (... cei ce trăiesc după îndemnurile Duhului, umblă după lucrurile Duhului.... umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5, 6)

Bucuria o regăsim de altfel greu de înțeles, de cele mai multe ori legată de prigoniri, încercări. (Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigonit pe proorocii, care au fost înainte de voi. Matei 5:12)

Așa cum ne bucurăm când suntem angajați într-un post pe care ni-l doream mult, sau când suntem admiși la școala pe care visam să o urmăm, așa ne bucurăm că Dumnezeu ne-a primit în Împărăția Lui, că ne-a scris numele în ceruri. (Să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre Sunt scrise în ceruri. Luca 10:20)

Este o mare bucurie să știi că ești admis în școala lui Hristos, că ești ales de Domnul ca să lucreze cu tine pentru a te desăvârși/pentru a te face asemenea Lui. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Iacov 1:2, 3)

Pentru mulți este o mare nenorocire să pierzi tot ce ai agonisit, acest lucru ducând pe mulți în pragul depresiei, sinuciderii, dar pentru cei care au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu este un motiv de bucurie atunci când Domnul le dă ocazia să practice neîmpotrivirea când cineva le răpește averile lor. (...și ați primit cu **bucurie** răpirea averilor voastre. Evrei 10:34)

Tot așa pentru cei mai mulți este o mare nenorocire să fii prigonit/bătut, dar pentru cei ce au ales Împărăția, este o bucurie să știe că sunt învredniciți să fie prelucrați în școala Domnului. (Ei au plecat dinaintea Soborului, și **s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți**, pentru Numele Lui. Fapte 5:41)

Lucru total pe dos față de bucuria care vine în urma unui câștig, în urma unei promovări, cei ce sunt în Împărăție se bucură când trec prin necazuri cu

bucuria care vine de la Duhul Sfânt. (Ați primit Cuvântul în multe necazuri, cu **bucuria care vine de la Duhul Sfânt**. 1 Tesaloniceni 1:6; Mă bucur acum în suferințele mele. Coloseni 1:24)

Nu te poți bucura până nu vezi lucrurile noi în viața ta, bucuria este roada lucrării Duhului cu tine. (O! de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un râu, și **fericirea ta ca valurile mării**. Isaia 48:18; **Este o bucurie pentru cel neprihănit să facă ce este bine**, dar pentru cei ce fac răul este o groază. Proverbe 21:15)

Bucuria care vine de la Duhul sfânt este lucrul pe care-l vom găsi în Împărăția veșnică și care va fi permanentă. (Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. **O bucurie veșnică** le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi! Isaia 35:10)

Bucuria este rezultatul/cununa păzirii Cuvântului/poruncilor lui Hristos. Bucuria este o cunună a roadei Duhului; bucuria că ești încercat pentru a ajunge la îndelunga răbdare, bunătate, blândețe, dragoste... (Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, **pentru bucuria care-l era pusă înainte**, a suferit crucea. Evrei 12:2)

Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu

De cele mai multe ori ni se spune să renunțăm la unele lucruri care nu sunt bune, dar foarte rar ni se spune cu ce să le înlocuim. Așa că este foarte important pentru om să știe cu ce înlocuiește lucrul vechi la care renunță. Dacă nu vom ști cu ce să înlocuim, poate vom încerca să renunțăm la lucrul vechi, dar va exista o tendință/ispită foarte mare să ne întoarcem să folosim lucrul la care am renunțat.

Casa veche cu lucrurile vechi, mânia, răutatea, minciuna trebuie înlocuită cu casa nouă cu lucrurile noi, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, dragostea... (Duhul necurat, când a ieșit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă, și n-o găsește. Atunci zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit. Și, când vine în ea, o găsește goală, măturată și împodobită. Matei 12:43, 44)

Un exemplu ar putea fi să-i spui unui hoț să renunțe la furatul din care el trăiește. El poate va încerca să renunțe, dar dacă nu va înlocui cu munca, prin care să-și câștige existența, când va flămânzi cel mai probabil va încerca din nou să fure. (Cine fura, să nu mai fure; ci mai de grabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit. Efeseni 4:28)

Când îți propui să înlocuiești frigiderul vechi care nu mai răcește, trebuie să știi ce vrei de la noul frigider; să vezi mai multe tipuri, te uiți să fie încăpător, su nu consume mult curent și apoi când găsești ce vrei, îl cumperi. Din acel moment vei renunța să mai folosești frigiderul vechi, înlocuindu-l cu cel nou, care este net superior celui la care ai renunțat. (Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care **caută** mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără. Matei 13:45, 46)

Cei ce caută și găsesc această Împărăție/comoară cât și **lucrurile din ea**, vând tot ce au/renunță la lucrurile vechi și cumpără acea comoară/lucrurile noi. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui... Matei 6:33)

Oferta Împărăției este net superioară față de oferta Lumii. Dumnezeu promite că dacă vei cumpăra lucrurile noi, de sus, ele îți vor aduce pacea, liniștea și bucuria sau altfel spus fericirea. Cuvântul Scripturii ne îndeamnă să ne gândim la lucrurile de sus și să umblăm după ele pentru că acestea ne vor da pacea inimii. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1)

Deci trebuie să cunosc care sunt acele lucruri, și apoi să le caut să le achiziționez. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Luca 19:42)

Lucrurile de sus, sunt lucrurile care ne dau pacea, și sunt lucrurile lui Dumnezeu care **le-a pregătit** pentru noi, care **ni le-a descoperit** și **ni le-a dat** să le avem acum și să ne bucurăm în ele. (Dar, după cum este scris: „**Lucruri** pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt **lucrurile pe care le-a pregătit** Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” Nouă însă Dumnezeu **ni le-a descoperit** prin Duhul Său. Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște **lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu**. Corinteni 2:9, 10)

Aceste lucruri de sus pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi să umblăm în ele, sunt o nebunie pentru omul natural/firesc și nu le poate primi pentru că nu le înțelege. Nu vei vinde niciodată „**tot ce ai**” ca să cumperi un lucru despre care nu înțelegi nimic. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

Unul din lucrurile vechi la care ținem foarte mult și care ne asigură un mod de viață rezonabil este atitudinea de rezistență la cel ce vrea să ne facă rău. Dacă cineva caută să îți ia ce este al tău, să te înjosească/umilească, vei căuta diverse soluții pentru ca acest lucru să nu se întâmple. Aceste soluții pot fi gesturi simple de rezistență, poate un răspuns mai dur, până la un acces mânie...

Luăm un exemplu: Dacă vii seara de la muncă și cineva ți-a ocupat locul de parcare, ca reacție a nemulțumirii îi vei ridica ștergătorul de parbriz. Poate nu-i va păsa și o va pune din nou și atunci îi vei lăsa un bilet amenințător... sau vei apela la autorități. Sunt multe soluții de a rezolva această problemă care apare în viața ta.

Cum să vinzi această atitudine de rezistență care îți asigură un mod de viață confortabil și să cumperi nonrezistența care îți aduce numai necazuri, de la mici la altele foarte mari, care îți va pune la un moment dat în pericol chiar viața.

Poate la unele lucruri de mică importanță suntem de acord ca să nu opunem rezistență, dar dacă ni se pune în pericol stabilitatea financiară, sau integritatea fizică, atunci se schimbă prioritățile și nu mai vedem clar ce atitudine trebuie să avem. Dar pentru cei care au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu este un motiv de

bucurie atunci când Domnul le dă ocazia să practice neîmpotrivirea când cineva le răpește averile lor. (...și ați primit cu **bucurie** răpirea averilor voastre. Evrei 10:34)

Dacă nu înțelegem natura Împărăției, la ce sunt chemați cei ce vor să fie cetățeni ai acestei Împărății, nu vom vinde **tot ce avem**, nu vom vinde lucrurile care ne asigură un mod de viață acceptabil în această lume ostilă.

Pentru a intra în viața veșnică poate suntem dispuși să vindem multe lucruri vechi, dar nu chiar tot, vei dori să mai păstrezi câteva lucruri vechi care îți vor asigura o viață acceptabilă. Vrei să păstrezi o minimă rezistență, să te mai poți apăra puțin, când ești strâns din toate părțile să păstrezi o mică viclenie, un adevăr pe jumătate, o omisiune...

Însă lucrurile de sus/învățăturile Domnului sunt astfel date ca prin împlinirea lor să fie eliminate 100% lucrurile vechi, una din ele fiind reacția de împotrivire! Domnul ne ia orice posibilitate de împotrivire; numai așa se ajunge la îndelungă răbdare. (Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celalt. Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Celui ce-ți cere, dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine. Ați auzit că s-a zis: „Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe vrăjmașul tău.” Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și prigonesc. Matei 5:39-44)

Aceasta ne va aduce pace și bucurie în inimă. (...**umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace**. Romani 8:5)

Suntem chemați să cumpărăm lucrurile lui Dumnezeu, și pentru a face acest lucru, trebuie să înțelegem valoarea lor, altfel va fi o nebunie să le cumpărăm, sau altfel spus, pentru noi ar fi o nebunie să vindem lucrurile vechi și să cumpărăm lucruri care pentru noi nu au nici o valoare. (Omul firesc nu primește **lucrurile Duhului lui Dumnezeu**, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14)

Omul vechi, are nevoie de lucrurile vechi pentru a se putea descurca în această lume. Pentru a nu fi călcat în picioare de alții trebuie să te folosești de mânie, de răutate, de minciună, de hoție... Cel ce este în Împărăție s-a **desbrăcat de omul vechi** cu lucrurile lui. (Dar acum **lăsați-vă de toate aceste lucruri**: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de vorbele rușinoase... Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât **v-ați desbrăcat de omul cel vechi**, cu faptele lui. Coloseni 3:8)

Omul cel nou are nevoie de lucrurile noi pentru a putea trăi viața în Împărăție. (**V-ați îmbrăcat cu omul cel nou**... Astfel, deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, **îmbrăcați-vă** cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeță, cu îndelungă răbdare. Coloseni 3:10, 12)

Lucrurile care dau pacea și liniștea nu sunt lucrurile lumii ci lucrurile de sus. Vei pune gratii la geam, vei blinda ușa, vei angaja o firmă de intervenție rapidă care să-ți asigure liniștea, dar în mod paradoxal nu acestea aduc liniștea și bucuria, ci atitudinea de neîmpotrivire la cel ce-ți face rău.

Când suntem strămutați în Împărăție toate lucrurile se fac noi, cele vechi sunt aruncate. (O! de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un râu, și fericirea ta ca valurile mării. Isaia 48:18; Cine are poruncile/lucrurile Mele și le păzește acela mă iubește.)

Domnul Isus plânge pentru cei din vremea Lui pentru că nu au cunoscut lucrurile pe care le-a adus El din cer, și care le puteau da pacea. (Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea; Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, **lucrurile**, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele Sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:41, 42)

Domnul Isus a fost trimis să propovăduiască Evanghelia Împărăției, în care găsim lucrurile din Împărăție care ne dau pacea. (Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se însăimânte. Ioan 14:27; ...**umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace**. Romani 8:5)

Lucruri cu privire la Domnul Isus

1. **Un model de urmat** Domnul Isus a venit în lumea noastră să ne poată răscumpăra, a venit să ne învețe despre lucrurile din Împărăția cerească și a venit să ne arate prin exemplu personal cum se trăiește în Împărăție.

A fost trimis de Tatăl să fie pentru noi un model. Un model în toate: în dragoste, în îndelungă răbdare, în blândețe, în smerenie... și în primul rând un model de ascultare. Domnul Isus s-a lepădat de sine, a făcut numai voia Tatălui. (Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai. Ioan 5:19)

A fost ascultător în toate lucrurile. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. Ioan 5:30; La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Filipeni 2:8)

Când suntem chemați la mântuire, Domnul Isus ne cere să ne lepădăm de noi înșine cum a făcut-o și El față de Tatăl și să-l urmăm. (A zis tuturor: Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23)

Ne arată prin exemplu personal cum se ajunge la desăvârșire. (Cu toate că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice. Evrei 5:8, 9)

Suntem chemați să-l urmăm în toate aspectele să ne asemănăm cu El în toate lucrurile, să trăim cum a trăit El. (Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

2. **Lucrarea de la cruce** La eliberarea poporului din robia Egiptului, doar o

intervenție divină a putut să-i scoată din această robie. (Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul, Dumnezeuul tău, te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins. Deuteronom 5:15)

Sângele mielului pe care l-au primit ca dar din partea lui Dumnezeu, a fost acela care i-a protejat de urgia care a venit. (Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului. Exod 12:13)

Această intervenție i-a ajutat să iasă din Egipt, dar nu a fost suficientă pentru ai duce și în Canaan. Pentru ai putea duce în țara promisă, Dumnezeu a cerut ascultare și pentru aceasta le-a dat legi și porunci care le-a inclus în legământul făcut cu poporul la muntele Sinai.

Partea poporului în acest legământ a fost ascultarea. (A luat cartea legământului și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.” Exod 24:7)

Dar pentru că au călcat acest legământ nu au putut să intre în țara Canaan. („Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou; nu ca legământul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, ca să-i scot din țara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul Meu, și nici Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Domnul. Evrei 8:8, 9)

Similar astăzi, doar intervenția lui Dumnezeu prin jertfa de la cruce poate să ne scoată din robia păcatului.

Scriptura ne spune că pentru a putea fi eliberați de sub stăpânirea Diavolului, pentru a putea fi spălați de păcate, pentru a ne împăca cu Dumnezeu, pentru a putea fi răscumpărați și pentru a fi posibilă încheierea Noului Legământ și strămutarea în Împărăția Lui, Domnul Isus a acceptat să moară pe cruce. (... să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. Matei 20:28)

Lucrarea de la cruce este darul lui Dumnezeu pentru orice om care intră în legământ cu Domnul și se pocăiește de faptele lui rele, care se leapădă de sine, și se încrede în El. Jertfa Domnului de la cruce face posibilă iertarea păcatelor și răscumpărarea.

„El... ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.” (Col. 1:13)

Crucea face acest lucru ca să putem fi puși într-o stare nouă, în care El să poată lucra cu noi prin Duhul Sfânt la restaurarea noastră. (... sfințirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2; Schimbați în același chip al Lui, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18) Crucea face posibil începutul uceniciei, intrarea în școala Lui.

Aflați în procesul de schimbare după chipul Lui, păcatele făcute fără de voie ne sunt curățate prin sângele lui Hristos. (Dar dacă umblăm în lumină... avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță... 1 Ioan 1:7)

Nașterea din nou

Născuți din nou, din Dumnezeu Pentru a vedea Împărăția Lui Dumnezeu și pentru a putea intra în ea Domnul Isus ne spune că trebuie să ne naștem din nou. (Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.; Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.; Trebuie să vă nașteți din nou! Ioan 3:3, 5, 7)

În Evanghelia după Ioan ne întâlnim cu două afirmații ambele fiind perfect adevărate:

– născuți din Dumnezeu (Ioan 1:13)

– din apă și din Duh (Ioan 3:5)

Născuți din Dumnezeu Scriptura ne arată că trebuie să ne naștem din Dumnezeu, să fim copii ai Lui, să creștem și în final să fim ca El. (Dar tuturor celor ce L-au primit... le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; **născuți** nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci **din Dumnezeu**. Ioan 1:12, 13; Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, **vom fi ca El**. 1 Ioan 3:2)

Cu toții cunoaștem procesul unei nașteri și procesul unei adopții. Cel adoptat nu are nimic organic din părintele adoptiv, pe când cel născut are caracteristicile celui din care se naște. Sămânța/embrionul din care pornește viața are un cod genetic care aparține părintelui.

Tot așa este și cu nașterea din Dumnezeu. Nu ești adoptat și nu te naști din nimic, ci din sămânța lui Dumnezeu. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11; La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și **Cuvântul era Dumnezeu**. Ioan 1:1)

Născuți din apă și din Duh Tot Scriptura ne spune că trebuie să ne naștem din apă și din Duh. (... din apă și din Duh. Ioan 3:5)

Dacă luăm acest verset în sens literal ar fi în contradicție cu afirmația: „născuți din Dumnezeu” (Ioan 1:13)

A fi născut și din apă ar presupune că la această naștere mai participă pe lângă Dumnezeu și un alt lucru.

Așa că apare o întrebare logică privitoare la această apă: Este ea un simbol al Sămânței lui Dumnezeu, sau este un factor exterior lui Dumnezeu?

În conversația de la fântână cu femeia samariteancă, ca și în ziua cea mare a praznicului, Domnul Isus vorbește despre o **apă vie** pe care cei ce o vor bea vor avea viață veșnică. („Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.” Ioan 4:10)

„Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.” (Ioan 4:14)

Această apă pe care omul o bea/cu care se hrănește îi dă viața veșnică, sau mântuirea. (Isus a stat în picioare, și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de **apă vie**.” Ioan

7:37, 38)

În aceste pasaje observăm că apa pe care o oferă Domnul Isus este o apă vie, din care apare viața, nu este apă naturală.

Dacă cercetăm cu atenție scriptura, ea ne arată ce simbolizează apa vie pe care ne-o oferă Domnul Isus. (Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit. Ioan 17:8; Cuvintele pe care vi le-am spus Eu, Sunt duh și viață. Ioan 6:63; Le-am dat Cuvântul Tău. Ioan 17:14; Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții. 1 Ioan 1:1)

Pentru a arată această legătură dintre Cuvintele Lui și nașterea din nou din Dumnezeu, din Cuvânt, Domnul Isus folosește o ilustrație pe care o regăsim relatată în primele trei evanghelii.

Aceasta este pilda semănătorului unde Cuvântul este descris ca fiind Sămânța/ Embrionul din care pornește viața nouă.

Astfel în pilda semănătorului vom regăsi patru categorii de oameni:

1. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și nu-l înțeleg. (Sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

2. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc până la o vreme. (Sămânța căzută în locuri stâncoase. Matei 13:20)

3. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc, dar îngrijorările veacului... (Sămânța căzută între spini. Matei 13:22)

4. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc într-o inimă bună... (Sămânța căzută în pământ bun. Matei 13:23)

Așa cum orice naștere biologică (fie plante, fie animale, fie om) are la bază o **sămânță**, așa este și *nașterea din nou*; nu se poate produce dacă nu are această Sămânță ca element de bază, pe care apostolul Matei îl numește Cuvântul privitor la Împărăție/Cuvântul Împărăției, iar Luca îl numește Cuvântul lui Dumnezeu. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

La nașterea unei plante participă trei elemente principale: pământul, sămânța și apa. Similar cu nașterea biologică, Scriptura vorbește tot de trei elemente care participă la nașterea din nou.

Inima omului este asemănată cu pământul. (Sămânța, care a căzut pe pământ bun, sunt aceia cari, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată, și fac rod în răbdare. Luca 8:15)

Elementele care participă la
Nașterea din nou:
Inima omului, Cuvântul lui
Hristos și Duhul Sfânt.

Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui din care germinează viața, este sămânța. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

Duhul Sfânt este al treilea element obligatoriu. Așa cum din sămânță nu germinează planta dacă nu are apă, nici fără Duhul Sfânt nu încolțește viața nouă. (... prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5; ...este născut din Duhul. Ioan 3:8)

La prima categorie de oameni, inima omului/solul nu este bună în așa fel ca

sămânța să poată încolți.

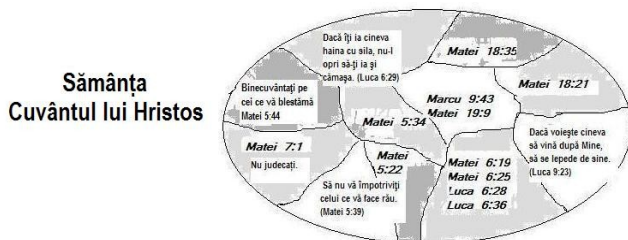
În a doua și a treia categorie de oameni, se regăsesc toate elementele necesare germinării. Sunt prezente solul, Sămânța și Duhul Sfânt, care produce germinarea noii vieți, dar solul nu este pregătit pentru a duce noua viață la maturitate, la rodire.

A patra categorie, este o inimă bună care primește sămânța/Cuvântul sădit în inima lui, și apoi prin lucrarea Duhului face rod în răbdare. (Roada Duhului Galateni 5)

Dacă scriptura ne vorbește despre mai multe feluri de sol, este foarte important să ne cercetăm pe noi înșine să vedem ce fel de pământ suntem. (Căci așa vorbește Domnul ...: „Deșteleniți-vă un ogor nou, și nu semănați între spini!” Ieremia 4:3)

Sămânța/Cuvântul lui Dumnezeu. (Luca 8:11) Știm că sămânța biologică conține codul/informația genetică necesară încolțirii noii vieți. Așa este și Sămânța din care suntem născuți din nou, care este Cuvântul/poruncile lui Hristos. Ea conține informația genetică, respectiv toate elementele necesare germinării vieții noi, de sus, din Dumnezeu. Dacă nu înțelegem, neprimind tot ce a zis El, sămânța nu încolțește. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui.

Acesta este sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19; Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum, Sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți. Luca 8:12)

În figura de mai sus am schițat din ce este compusă această sămânță dumnezeiască. Cuvântul lui Hristos este embrionul din care germinează viața. Din această sămânță dumnezeiască/Cuvântul lui Hristos trebuie să germineze viața nouă.

Ce spun ucenicii Domnului despre nașterea din nou? Afirmă același lucru ca și Domnul Isus?

Apostolul Iacov ne vorbește de Cuvântul Domnului/sămânța sădit în inima omului. (Primiți cu blîndeță Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21; El, de bună voia Lui, **ne-a născut prin Cuvântul adevărului.** Iacov 1:18)

La fel ne amintește și apostolul Petru despre această sămânță care este Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui.

„Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac. Cuvântul Domnului rămâne în veac. **Și acesta este Cuvântul**, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.” (1 Petru 1:23, 25)

Și apostolul Pavel este în acord cu Domnul Isus ca și ceilalți doi apostoli. (Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. 1 Corinteni 4:15; Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. Romani 10:17)

Apostolul Ioan de asemenea vorbește despre nașterea din Dumnezeu și despre sămânța lui Dumnezeu din care este născut. (Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că **sămânța Lui rămâne în el**. 1 Ioan 3:9)

Chipul lui Dumnezeu – Rода Duhului

Chipul lui Dumnezeu Dumnezeu a plănuit înainte de întemeierea lumii, ca omul pe care-L va crea să fie după chipul și asemănarea Lui/după caracterul Lui. (Dumnezeu a zis: Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său. Geneza 1:26, 27)

La căderea în păcat omul a pierdut chipul lui Dumnezeu. Însă în planul făcut de Dumnezeu din veșnicii a existat și un program de refacere a chipului Său în noi. (Iată-mă că vin! În sulul cărții este scris despre Mine. Psalmi 40:7)

„I-a hotărât... să fie *asemenea chipului Fiului Său*, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați.” (Romani 8:29) „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui.” (Efeseni 1:4)

Scopul pentru care a venit Domnul Isus este să împlinească planul lui Dumnezeu, să salveze pe toți oamenii care vor să fie mântuiți. De aceea El lucrează cu noi prin Cuvântul Lui și prin Duhul Sfânt să reconstruiască ce s-a pierdut. Când intrăm în școala Lui, El ne oferă toată asistența necesară în acest proces de restaurare.

Chipul lui Hristos în noi va fi salvarea noastră. (Hristos în voi, nădejdea slavei. Coloseni 1:27; Simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi! Galateni 4:19)

Cei ce înțeleg acest plan și-l acceptă, vor participa și lucra împreună cu Dumnezeu la refacerea caracterului lor după tiparul ceresc. (Căci *noi suntem lucrarea Lui*, și am fost zidiți în Hristos Isus. Efeseni 2:10; ...suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. 1 Corinteni 3:9)

Nu avem altă menire pe pământ, ci doar refacerea chipului lui Dumnezeu în noi, pentru a putea locui în eternitate cu sfinții, cu cei care sunt asemenea chipului Fiului Său, oameni din casa lui Dumnezeu. (Efeseni 2:19)

Astfel sunt sădite în noi învățăturile Domnului, pe care Duhul Sfânt le folosește și lucrează cu noi pentru a ne schimba după chipul Domnului. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Fața lui Dumnezeu nu poate fi cunoscută. Ce poate fi cunoscut este caracterul/însușirile Lui.

Când Moise a vrut să-L cunoască, nu a cerut să-I vadă cu privirea aspectul exterior, ci i-a cerut să-i arate felul Lui de a fi. (Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, *arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște...* Exod 33:13)

Domnul este plin de îndurare
și milostiv, încet la mânie,
plin de bunătate...

Prin urmare Dumnezeu i-a descoperit însușirile sau caracterul Lui. (Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „ Domnul, este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie. Exod 34:6); „Domnul este îndelung răbdător” (Psalmi 145:8)

Cuvântul scripturii îl mai descrie astfel: „El este Stânca; Căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat.” (Deuteronom 32:4) „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:16)

Trăgând o concluzie: Când Dumnezeu ne zice că trebuie să ia ființă chipul Său în noi, El ne spune că trebuie să fie întipărite în noi însușirile Lui/caracterul Său.

Roada Duhului El lucrează la refacerea chipului Lui în noi, și ne cârmuiește prin Duhul Sfânt ca să ne îmbrace cu însușirile Lui, cu lucrurile de sus, care sunt regăsite în Roada Duhului. (Ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire. 1 Petru 2:1)

De aceea ne cere să ne dezbrăcăm de omul cel vechi cu faptele lui și să ne îmbrăcăm cu omul nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu. (Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Astfel privind la Roada Duhului vom vedea deslușit Chipul lui Dumnezeu.

Evanghelia, în care regăsim informațiile genetice al chipului lui Dumnezeu, va rodi prin Duhul Sfânt în inima omului, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe.... Duhul Sfânt ia aceste informații genetice din sămânță și produce creșterea și roada acestei noi vieți. („Ca să nu vadă strălucind **lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.**” 2 Corinteni 4:3)

Legătura dintre sămânță și roadă este foarte strânsă. Informația genetică care se găsește în sămânță se va regăsi și în roadă. Planta care încolțește dintr-un bob de grâu va da la rândul ei alte 20-30 boabe de grâu cu aceleași caracteristici. Ce se naște din grâu va avea caracteristicile grâului și ce se naște din Dumnezeu va avea caracteristicile lui Dumnezeu.

Cuvântul/Evanghelia lui Hristos este Sămânța/embrionul din care ne naștem.

Duhul Sfânt, va germina această sămânță sădită în noi, adică va germina fiecare *învățătură în parte* și va lucra la creșterea și desăvârșirea noastră. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit. Ioan 16:13; Vă va învăța toate lucrurile, și *vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.*” (Ioan 14:26)

Toate învățăturile Domnului sunt de maximă importanță. Nici o învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare are rostul ei, nici una nu a fost dată la întâmplare.

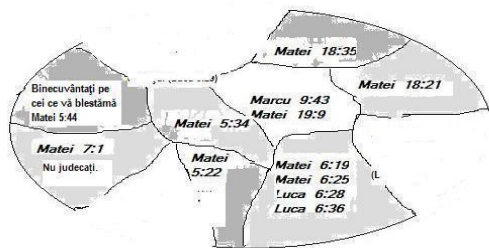
Unele sunt pentru a obține răbdare, altele pentru a obține bunătate, altele pentru a avea inimă curată, altele pentru a avea blândețe etc. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o faptură nouă. Iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17) Fiecare învățătură contribuie cu partea ei la formarea chipului lui Hristos în noi. Duhul Sfânt nu v-a lăsa nici una la o parte și va lucra cu noi pe măsura creșterii noastre.

Ce se întâmplă dacă nu primim toate învățăturile Domnului? Dacă unele învățături sunt prea de tot? Rămânem pe traiectoria impusă de Dumnezeu?

Dacă vom nesocoti doar o învățătură, cum ar fi învățătura privind atitudinea de neîmpotrivire, Duhul nu va putea lucra cu noi pentru a obține chipul Lui, în noi/roada Duhului, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, pacea, dragostea, înfrânarea. (Ținta poruncii/învățăturilor Evangheliei este dragostea. 1 Timotei 1:5)

În acest caz, ne înscriem pe o traiectorie greșită, netrasată de Dumnezeu, chipul Lui în noi nu ar mai putea fi complet, ci ar fi neterminat sau nedesăvârșit. Este asemenea unui om căruia iar lipsi un picior, o mână.

În figura de mai jos este schițată o sămânță din care lipsesc unele informații genetice /învățături ale lui Hristos.

Sămânță din care lipsesc o parte din informațiile genetice, o parte din învățăturile lui Hristos

Redăm mai jos câteva învățături care în zilele noastre sunt respinse de foarte mulți, care cred că sunt născuți din nou:

1. „Ați auzit că s-a zis: „Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte.” Dar Eu vă

spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.” (Matei 5:38, 39); Celuice-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi. (Luca 6:30)

2. „Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit.” (Matei 12:36)

3. „Dar Eu vă spun: Să nu jurați nicidecum.” (Matei 5:34)

4. „Atunci Isus le-a zis: „Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului.” (Marcu 12:17); Un exemplu este munca la negru prin neplata taxelor.

Sămânța din care ne naștem trebuie să conțină toate elementele germinative ale chipului lui Dumnezeu, pentru a deveni copii ai lui Dumnezeu. Să înțelegem bine! Dumnezeu nu ne adoptă, ci ne naștem din Dumnezeu așa cum este scris. (Născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu. Ioan 1:13)

De aceea este foarte important să înțelegem că această germinare/naștere nu se produce dacă sămânța nu are toți cromozomii, dacă are fragmente rupte din ea. Dacă nu primim învățăturile Domnului cu privire la neîmpotrivire, judecată, lepădarea de sine... nu va germina sămânța o viața nouă.

Vom aduce în atenția noastră o informație genetică din componența sămânței, o învățătură a Împărăției, a Evangheliei păcii: „Ați auzit că s-a zis: „Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte.” Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celalt.” (Matei 5:38)

Porunca care ne spune să nu ne împotrivism celui ce ne face rău, rodește în noi prin ascultarea de Duhul, îndelunga răbdare, o roadă caracteristică cetățenilor Împărăției, cât și a Împăratului lor.

Putem observa că *îndelunga răbdare* este în contrast izbitor cu instinctul împotrivirii, este produsul ascultării față de învățăturile Lui Hristos cu privire la neîmpotrivire. Instinctul împotrivirii respectiv mânia, judecata... scad în măsura în care crește răbdarea.

Îndelunga răbdare, ca produs final al ascultării, arată în om inexistența instinctului împotrivirii. Nu poți scăpa de acest instinct al împotrivirii, el nu dispare de la sine dacă nu lucrezi pentru a avea răbdare.

Duhul Sfânt va lua această învățătură împreună cu celelalte: binecuvântați, faceți bine celor ce vă urăsc, rugativă și va lucra cu noi pentru a obține câteva componente a roadei, respectiv îndelunga răbdare, bunătate, blândețe...

Dacă auzim acest Cuvânt al Împărăției păcii și ne spunem: „*Cum să nu ne împotrivism dacă vrea să ne ia ce este al nostru!*”, nu înțelegem mesajul Domnului, care pentru noi va rămâne o taină a Împărăției. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege... Matei 13:19; Vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți. Luca 8:12)

Dar dacă vom primi/crede această învățătură și vom dori să o păzim fără să

scoatem nimic din ea, atunci ori de câte ori se va ivi o nedreptate, un necaz, o prigonire, *Duhul Sfânt* ne va îndemna să răbdăm și ne va călăuzi spunându-ne ce să facem și ce să vorbim. (Când vă vor da în mâna lor, ...Duhul Tatălui ...va vorbi în voi. Matei 10:19, 20)

Dumnezeu se folosește de necazuri, suferințe, nedreptăți, aceste încercări fiindu-ne strict necesare pentru a ajunge la „*îndelunga răbdare*”.

„Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că *încercarea credinței* voastre *lucrează răbdare*. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți.” (Iacov 1:2–5)

Când vom fi prigoniiți, *Duhul Sfânt* ne va îndemna să binecuvântăm, să iubim pe cei ce ne prigonesc și să ne rugăm Domnului pentru ei, să nu le țină în seamă păcatul.

Dacă suntem în acord cu cei ce se înrolează în instituții care practică împotrivirea și jurământul, ex. armată, poliție, jandarmerie etc. cu siguranță nu v-a încolți ce s-a sădit, nu va începe noua viață.

Să înțelegem bine că dacă nesocotim aceste Cuvinte ale Împărăției, care sunt sădite în inima noastră, nu se va putea produce nașterea din nou, de sus, din Dumnezeu. (Primiți cu blândeță Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21)

Prin aceste acțiuni nesocotim și ne împotrivim Duhului Sfânt, care pentru creșterea noastră se folosește de cuvintele Domnului pentru a obține în noi *Roadă Duhului*, în cazurile amintite *Îndelunga Răbdare, Bunătatea...*

Domnul Isus ne spune că numai dacă vom urî omul vechi, dacă vom abandona lucrurile vechi, atunci vom putea începe o viață nouă și aceasta va fi o *viață de ucenicie/rob* al Lui.

Dacă vine cineva la Mine și nu urăște... chiar însăși viața sa, *nu poate fi ucenicul Meu*. Luca 14:26)

Nașterea din nou nu se produce fără ca eu să renunț la omul cel vechi și fără ca să mă supun lui Hristos. (V-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui. Coloseni 3:9)

Domnul intră în legământ cu noi numai atunci când renunțăm la voia proprie și acceptăm ca El să fie Stăpânul nostru, să ne supunem învățăturilor Lui. Din acest moment pornește viața nouă, o viață de ucenicie. Devenim ucenicii Lui din ziua când îl acceptăm în toate lucrurile ca Învățător și Domn.

A fi ucenicul lui Hristos înseamnă să fii înscris în școala Lui, să înveți de la El lucrurile noi, de sus, și să ți le însușești, fiindu-ți strict necesare pentru viața din Împărăție. Devenim ucenicii Lui din prima zi de școală, din prima zi din noua viață.

În școala lui Hristos, suntem robi lui Dumnezeu, Îi suntem supuși în toate lucrurile, ca să ajungem la *sfințirea noastră*. (Ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Nașterea din nou este începutul vieții de ucenic, iar rezultatul uceniciei și a

lucrării lui Dumnezeu prin Duhul, este omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Întrebări pentru cercetare personală:

– Când l-am primit ca Domn al vieții mele, am primit și Cuvintele Lui? (Ioan 5:24)

– Am primit Cuvântul care a fost sădit în inima mea, sau doar fragmente din acest Cuvânt?

– Este El Domnul vieții mele, sau sunt doar la stadiul de ai zice Doamne, Doamne, fără să fac ce spune El?

– Este vreo învățătură a Domnului pe care să o nesocotesc? (verifică-te cu: Matei 12:36; Matei 18:9, 10-Tit 3:2; Matei 5:38-48; Luca 9:23; Luca 14:26)

– Este vreuna cu care să nu fiu de acord? (verifică-te cu Ioan 13:13- 17; Marcu 10:11, 12; Matei 19:9; Matei 22:21)

– Împlinesc condițiile premergătoare nașterii din nou, de sus. Am făcut legământ cu Domnul și l-am spus că voi asculta și voi face și tot ce a zis El?

– M-am lepădat de mine însumi, m-am golit de mine lăsând Cuvântul sădit în mine să lucreze? (Luca 9:23)

– Îndeplinesc condiția necesară pentru a fi ucenicul Domnului? (Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26, 27)

Să fim foarte atenți la aceste lucruri pentru că Domnul Isus ne avertizează că nu se poate intra în Împărăția Lui dacă îl nesocotim pe El care este Cuvântul (și **Cuvântul era Dumnezeu**. (Ioan 1:1) „Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi.” (Ioan 12:48)